

Rozesláno na vybrané čs.noviny a časopisy

Prohlášení českého knihkupectví DIALOG ve Frankfurtu/M.

aneb Tahání za nohu

Jak jsme se dodatečně dozvěděli, byl ve středu 15.srpna večer vysílán ČST rozhovor s ředitelem Knižního velkoobchodu, nyní již Vilímkova domu ing. Václavem Emingrem, kde m.j. a podobně jako v týdeníku KV "Nové knihy" bylo veřejnosti sděleno, že Dialog otevírá svou prodejnu 27.srpna v pražské Vězeňské ulici č.6. Toto tvrzení se již nezakládá na pravdě, jednak jsme o termínu nebyli informováni a navíc je pan ředitel ve čtvrtek 16.srpna opět zrušil údajně "pro nesplnitelné požadavky" z naší strany.

Tyto tzv. "nesplnitelné požadavky" byly naprosto shodné s vyjádřením personálu prodejny ve Vězeňské 6 předané řediteli KV již 1.srpna. Zde zaměstnanci odmítají převzít hmotnou zodpovědnost a v závěru žádají samostatnou prodejnu. Podle slibu p.ředitele a také vedoucího exportního oddělení ing.Vymětala měla být prodejna zde skutečně otevřena, ale již před zahájením turistické sezóny 1.července. Plánovali jsme sem postupné převezení skladů obou bývalých prodejen Dialogu ve Frankfurtu a v Mnichově. Nehledě na to, že nám p.Eminger již dávno předtím sliboval jinou prodejnu /o čemž jsme jak veřejnost tak naše zákazníci tehdy také informovali/ např. ve Spálené ulici, byla by prodejna - menší krámk ve Vězeňské, v níž se dnes tísní pět zaměstnanců /přes horečné odvážení remitendy do skladu/ vlastně obchodem v obchodě. Tlačil by se zde maloobchod, do kterého KV nyní urychleně vstupuje, expediční středisko KV pro celou republiku /viz inzeráty v Nových knihách/ a k tomu Dialog s 22.000 knihami, veškerou agendou a samozřejmě majetkem! Připomínáme, že na základě výše uvedeného dopisu na ředitele KV z 1.8. byli zaměstnanci na určitou dobu hmotné zodpovědnosti zbaveni, takže by bylo podstatně jedno, zda bude Dialog umístěn pod vltavským mostem nebo o kousek dál. Takové řešení je pro nás nepřijatelné a ze strany ředitele KV neseriózní, jako ostatně mnoho jiných věcí. Je neseriózní i vůči dosavadnímu teamu prodejny, kterému byl slibován přechod do prodejny ve Spálené ulici, byli sem dokonce přijati noví lidé a to nejpozději k 1.listopadu /prodejna se ale otevírá již nyní - 27.8./. I zde nebylo dodrženo ředitelem slovo, nyní je navrhována velká zavřená prodejna naproti v budově ředitelství ve Vězeňské, kdysi sídlo Svazu knihkupců. V této prodejně měl být ještě za vlády komunistů zřízen "Rudý koutek" a věříme, že by jeho renovace tehdy a pro uvedený účel trvala mnohem kratší dobu než rok, jak současně tvrdí ředitel KV.

Mezi námi a KV bylo již v minulosti projednáno mnohé a stálo nás to řadu zbytečných cest do Prahy. I my jsme zjistili věci, které jsme neznali, že např. tiskárna nesplní termíny pro tisk našich seznamů, že naše diskety se nehodí pro počítače KV apod. To jsou ovšem potíže růstu. Ale i nám bylo oznamováno jako hotové něco, co dodneška není, protože v KV často neví jeden, co udělal druhý nebo lépe neudělal. Nicméně od samého začátku neznal vedoucí exportu, proti němuž osobně nic nemáme a zřejmě to má s ředitelem jako všichni v tomto domě těžké, nic jiného, než neustálé osočování, vyčítání, obavy. To ovšem není specialita KV, s tím se zde setkává každý podnikatel ze Západu. V zemi, která vám nic nemůže nabídnout, jen rizika a kde vám nikdo nedá ani minimální záruku pro běžnou obchodní praxi, která by mu přinesla v budoucnosti užitek se zejména český podnikatel- emigrant setkává s obavami, abyste jej snad nepodvedli.

Tak nám byl ve čtvrtek 16.srpna dán do ruky návrh právní smlouvy o budoucí spolupráci, abychom si jej "v klidu" prostudovali. V pátek jsme již byli osočeni, že jsme nedovezli slíbený počítač, který jsme skutečně na začátku přislíbili. V prodejně ale nenajdete místo ani pro jednu naši knihu /přes bedny s našimi knihami z výstavy musel personál klopýtat, neboť je nebylo kam vybalit/, takže kdo, kde a momentálně co by asi se s počítačem dělalo? Nebo to měla být "malá pozornost", když na tištění adres plně vystačí počítače KV v Opatovické ulici? My jsme knihkupectví dělali 14 let s jedním a půl člověkem a dlouhá léta bez počítače proti KV, který má na 500 zaměstnanců.

Jiným, pozoruhodným argumentem vedoucího exportu pana ing.Vymětala bylo, že jim nedodáváme marky za knihy, které začínají rozesílat na naše zákazníky. Původní ujednání bylo zcela jiné, že si za ně nakoupí publikace ze Západu. Ale tak či onak, je to nakonec jejich věc, jak si chtějí s nimi založit /o tom, že je chtějí na devizové konto jsem se dověděl prvně v pátek 17.8.!/ , jenže první faktury vystavil KV v Praze 15.července /což možná vedoucí ani pořádně neví, jak jsem se mohl přesvědčit/. Chápu, že jim chybí znalost západních zvyklostí, ale že by někdo, ještě k tomu v době dovolených, stačil během 30 dnů /někdy i do zámoří/ obdržet z Prahy knihy s účtem, zaplatit na naše konta do Frankfurtu a my tyto nepatrné částky poslat ne pomalou československou banku - to snad by musel pracovat nadpřirozeným způsobem. Nehledě na to, že pro každý jednotlivý převod do ciziny si německá banka účtuje až 15 marek provize, budeme-li tedy převádět do Prahy platbu za knihu v ceně DM 10,- musíme zbytek doplatit a čs.banku si přiúčtuje v devizách další poplatek . To by ovšem nově jmenovaný šéf exportu pan Vymětal měl vědět, již ze své praxe před dvaceti léty v Artii, než jej normalizace přinutila pracovat v bance, kde se obvykle financemi zabývají a navíc má k tomu dalšího pracovníka pana

Nováka, který ještě loni zastupoval Artii na frankfurtském knižním veletrhu, takže věc je přece v rukou odborníků.

Nepřísluší nám, zabývat se vnitřními problémy KV, je to jejich věc. My víme, co tu každý ví nebo jsme postřehli. Jak se, možná oprávněně, vyhazují lidé, ale na druhé straně přijímají jiní, obvykle z okruhu nakladatelství Svoboda, kde přece pan ředitel, jak tak často s nadšením vypráví pracoval, jak se zaměstnanci třesou již v jeho předpokoji, neboť zde zřejmě vzniká či dožívá staronová hierarchie, i jak na opačné straně, musí knihkupectví čekat na své objednávky až 6 neděl, přičemž v padesátých letech /jistě bylo méně titulů/ stačil poslík-penzista a jedno odpoledne. Zde na Západě, kde je titulů neskonale víc, vám je přivezou již druhý den ráno. Viděli jsme zde i schopné mladé lidi, obvykle absolventy knihkupeckých nebo knihovnických škol, jenže jim je sotva dána příležitost k seberealizaci, k iniciativě a k samostatnému rozhodování. Místo toho musí obejít i s maličkostmi řadu zbytečných a nově vytvořených či přijatých náměstků i vedoucích, z nichž mnozí byli před 21 léty komunisty vyhozeni z oboru, ale, ať chcete nebo nechcete, ujel jim bohužel vlak, vypadli ze hry, zestárli, zpohodlněli a i když my zde na Západě musíme chodit do práce až do 65 let, dal bych jim raději odměnu a dobrou předčasnou penzi.

Pan vedoucí exportu a zřejmě to má od ředitele mají skutečně pravdu, že kdybych si chtěl podobný obchod v Praze najmout, musel bych dnes zaplatit půl miliónu. Pak bych ale seděl na své židli a za své, po 14 letech tvrdé práce /kromě svého placeného zaměstnání/ s nevýdělečnou českou knihou na Západě, kdy jsem musel začínat od nuly. Nejezdil jsem v pátek na chatu a neměl v sobotu zavřené knihkupectví, jak je v Praze všeobecným zvykem, ale proseděl v krámu dlouhé večery a o víkendech jezdil s knihami po celé západní Evropě, jak řada českých emigrantů dosvědčí. Pochybuji, že by to oba také dělali, ale je "jejich" obchod vůbec jejich? Podle mne-jen z vyššího pokynu a kdo ví, jak dlouho /i prodejna ve Vězeňské dostává výpovědi/-"spravují" m.j. jmění nakladatele J.R.Vilímka i nesou /oprávněně?/ nyní jeho název. Jenže pan Vilímek včetně svých dědiců byl znám naprostou seriózností a vše budoval, na rozdíl od nich, z vlastní kapsy.

Ale jinak mají oba "recht". Je smutným dokladem současného vývoje, že dneska musíme žebrot u bývalých či stávajících státních podniků, které si majetek soukromníků přivlastnili. I Dialog šířil po léta knihy tehdy nesvobodných, utlačovaných autorů, kteří dnes zastávají zčásti významné funkce, upozorňoval na jejich osudy západní veřejnost a dnes sklízí ovoce. A půl miliónu opravdu nemáme, nějak jsme zapomněli z jejich knih zbohatnout, ba dokonce žijeme v mnohém na dluh, jako většina zdejších maloobchodníků.

Nadšení prvních měsíců po 17. listopadu, kdy se konečně smělo v Československu o nás psát a my sněli vlast navštívit, pominulo. Za současných okolností nemá cenu pracovat s podniky, které jsou řízeny podobným způsobem. Jenže, co si zaměstnanci odhlasovali, to mají. Nejsme konečně sami, co balíme kufry. Chceme se jen našim příznivcům v Československu, kteří k nám léta tajně jezdili a brali si knihy především omluvit, že nás asi v Praze nenajdou a omlouváme se i emigraci, že jsme je s otevřením pražské prodejny mystifikovali. Budeme se, pokud to půjde, ještě nějaký čas setkávat ve Frankfurtu a třeba se to jednou i v Praze změní. Určitě slušný a dobrý člověk ještě žije i bude mít příležitost své schopnosti prokázat. Na adresu podniku páně Emingra bychom chtěli doufat, že se pan J.R.Vilímek v hrobě nebude obracet a že plánovaná akciová společnost najde dost naivních a důvěřivých společníků.

za Dialog, Gutleutstr.15 : Václav HORA
D-6000 Frankfurt/M. 1

Václav Hora